

Aan het college van B&W gemeente Amsterdam
t.a.v. wethouder Shula Rijxman

Antwoord op uw schrijven dd 18 juli 2022 over de druk op de sociale basis

Amsterdam, 22 november 2022

Geacht College en in het bijzonder wethouder Rijxman,

Wij danken u voor uw reactie op onze brief van 23 mei over de druk op de sociale basis. Uw brief kwam midden in de vakantie bij ons binnen en heeft pas in september en oktober onze aandacht kunnen krijgen. Vandaar nu pas een reactie.

Uw antwoord heeft bij ons weinig enthousiasme opgeleverd.

Dat u grote waardering heeft voor het werk van de organisaties binnen de sociale basis beschouwen wij inmiddels als loze kreten. U bestempelt de organisaties binnen de sociale basis als partners en dat hun laagdrempelige activiteiten van groot belang zijn voor de stad, maar u gaat niet in op ons verzoek tot een gesprek daarover. Zo ga je niet om met partners. Met partners ga je in gesprek om hun noden en zorgen aan te horen en de consequenties die daaraan verbonden zijn met elkaar te bezien. Samen zoek je naar een uitweg om de zorgen weg te nemen. Zeker als het volume of voortbestaan van deze partners in het geding is. U laat echter de door ons aangeboden mogelijkheid voor overleg, geheel links liggen.

U schrijft dat u bewust bent van de financiële uitdagingen van uw partners, maar dat die uitdagingen ook gelden voor u als gemeente. De gemeentelijke uitdagingen zijn echter van een geheel andere orde dan die van de organisaties binnen de sociale basis. Bij u gaat het om afwegingen en keuzes bij de verdeling van de gelden. Bij de sociale basis om voortleven, overleven of ter ziele gaan. Uw afwegingen zoals geschetst in uw brief zal een verschraling van de grotere organisatie in de sociale basis betekenen en u spoelt de kleinere organisaties en informele netwerken met het badwater weg.

U geeft in uw antwoord ook aan wat uw overwegingen zijn. De Rijkscompensatie voor de CAO-verhogingen gebruikt u om het begrotingsgat in de zorg te dekken. Het budget voor de sociale basis wordt dus niet verhoogd in tegenstelling tot wat u beweert in de laatste zin van punt e. Dat is een contradictie.

Tenslotte geeft u ook aan dat u buurtparticipatie en democratisering middels buurtbudgetten tot een beleidsprioriteit bestempelt. Let er wel op dat dit beleid mede ook tot nieuwe spelers in de sociale basis leidt, die dan ook een hap willen uit de subsidieregeling sociale basis of zelfs bestaande organisaties nog een jaar laat overleven zonder perspectief op continuïteit. Met andere woorden. U kunt grote waardering hebben voor de organisaties in de sociale basis maar bij uw afwegingen laat u andere beleidsterreinen prevaleren. Dat de sociale basis bij uitstek de plaats is, waar preventie daadwerkelijk wordt bewerkstelligd, laat u buiten beschouwing. Dat het welbevinden van bewoners bijdraagt aan minder zorg is een bewezen stelling. Dat dient niet alleen uw waardering, maar ook een veel hogere prioriteit te krijgen bij uw afwegingen tot verdeling van de middelen. Voorkomen is beter dan genezen en op termijn ook veel goedkoper.

Bewonersorganisaties vormen een substantieel deel van de sociale basis. In een enorme diversiteit aan organisaties zijn voornamelijk vrijwilligers actief. Zij doen dat met passie maar zien met lede ogen aan, dat de overheid in woord hun inzet waardeert maar niet in daden omzet. Zij worden onvoldoende gefaciliteerd als organisatie en voor hun activiteiten, doordat u hieraan een lagere beleidsprioriteit geeft. Door reorganisatie, interne bezuinigingen, samenwerking en efficiënte bedrijfsvoering proberen zij het hoofd boven water te houden. Maar het uitvoerende werk gaat altijd voor, want daar ligt de bedoeling.

De passie van vrijwilligers komt voort uit het maatschappelijk belang, dat zij dienen en iets doen voor bewoners, die dat hard nodig hebben. Daar doe je het voor als vrijwilliger. Als dat financieel niet meer gaat houdt het op. Veel bewoners in onze netwerken zijn inmiddels moegestreden om hun initiatieven/activiteiten aan de overheid te verdedigen of te verkopen. Daarin is allang een kloof ontstaan tussen overheid en het maatschappelijk initiatief.

Als Kracht van Mokum hebben wij dat ook ervaren. We hebben geprobeerd de kloof te dichten door op verschillende manieren in dialoog aandacht te vragen voor dit probleem. Helaas heeft dat vooralsnog nauwelijks resultaat opgeleverd.

Met deze brief willen wij aan u als college het signaal geven dat, zoals u dat noemt het gehele terrein van informele zorg, welzijn en dienstverlening in Amsterdam, op zijn fundamenten zal gaan trillen als u niet heel snel daar de hoogste beleidsprioriteit aan geeft en zorg draagt, dat de organisaties voldoende gehoord en gefaciliteerd worden. Het oplopende tekort van vrijwilligers bij organisaties is daar ook een signaal van. Het afschuiven van uw verantwoordelijkheid in deze naar de stadsdelen vinden wij een geen verantwoorde houding. Wij verwachten van u als College dat u daarin leiderschap toont.

Voorlopig zullen wij Kracht van Mokum in de off-line modus brengen. In afwachting van concrete aanleiding om weer actief te worden. Alsnog een uitnodiging voor een gesprek van uw kant kan zo'n aanleiding zijn.

Met vriendelijke groet
Kracht van Mokum